

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2001-730-0466
Dok.: LHO20760

Besvarelse af spørgsmål nr. 39 af 11. februar 2002, nr. 46 af 20. februar 2002, nr. 65, 66 og 71 af 21. februar 2002 samt nr. 104 af 6. marts 2002 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige (Gennemførelse af FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) samt øvrige initiativer til bekæmpelse af terrorisme mv.) (L 35 – bilag 38, 42, 43 og 59).

Spørgsmål nr. 39:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 11. februar 2002 fra Digital Rights, jf. L 35 – bilag 37.”

Svar:

Digital Rights anfører, at der ikke synes at være international enighed om, at tvungen registrering af trafikdata er den rette løsning til bekæmpelse af terrorisme og IT-kriminalitet. Digital Rights henviser herved til Europarådets konvention om datakriminalitet (Cyber Crime-konventionen) og til USA's holdning til spørgsmålet.

Det er korrekt, at Europarådets konvention om datakriminalitet ikke indeholder bestemmelser om pligtmæssig registrering og opbevaring af trafikdata. Der er imidlertid ikke grundlag for at anse dette som udtryk for andet og mere end, at Europarådets medlemsstater har fundet, at man ikke på nuværende tidspunkt bør forpligte sig internationalt til at indføre nærmere bestemte regler om logningspligt. Det er med andre ord op til hver enkelt deltagerstat at afgøre, om og i hvilket omfang regler om logningspligt bør indføres.

Digital Rights anfører, at det på et møde i EU-kommissionens forum om datakriminalitet den 27. november 2001 blev oplyst, at man i USA ikke vil pålægge udbyderne en generel pligt til at lagre trafikdata.

I øvrigt vedrører materialet til dels de samme spørgsmål, som rejses i henvendelsen fra PROSA til Folketingets Retsudvalg, jf. L 35 – bilag 31, og som er kommenteret i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 16.

Om de sikkerhedsmæssige aspekter af dataopbevaringen henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 65.

Om det nærmere indhold af begrebet "udbydere af telenet og teletjenester" henvises til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 63.

Spørgsmål nr. 65:

"Vil ministeren indføre mulighed for, at Datatilsynet kan føre tilsyn med de omfattende registreringer af borgernes internettrafik f.eks. ved at tilføje i personoplysningslovens § 62, stk. 3, at Datatilsynet også har ret til inspektion vedrørende behandlinger, der følger af bestemmelsen i retsplejelovens § 786, stk. 4.?"

Svar:

Det følger af den almindelige bestemmelse i persondatalovens § 58 – hvorefter Datatilsynet af egen drift eller efter klage fra en registreret påser, at behandling af personoplysninger finder sted i overensstemmelse med loven – at Datatilsynet efter lovens nærmere regler vil føre tilsyn med den logning m.v., der følger af den foreslåede bestemmelse i retsplejeloven. Datatilsynet vil herunder kunne kræve enhver oplysning, der er af betydning for dets virksomhed, jf. persondatalovens § 62, stk. 1.

Særligt med hensyn til Datatilsynets beføjelse efter lovens § 62, stk. 2, til uden retskendelse at foretage husinspektioner m.v., bemærkes, at lovens ordning i forhold til private dataansvarlige, herunder udbydere af telenet, efter bestemmelsens stk. 3 er, at beføjelsen kun gælder i det omfang, den pågældende behandling er omfattet af bestemmelsen i lovens § 50. Bestemmelsen i § 50 omfatter bl.a. behandling af de særligt følsomme oplysninger, der er opregnet i lovens § 7, stk. 1, og § 8, stk. 4.

Om baggrunden for denne ordning anføres i betænkning 1345/1997 om behandling af personoplysninger bl.a. følgende (side 367):

"Udvalget finder det ... ikke rimeligt, at en dataansvarlig kan undgå inspektioner ved at forlægge den fysiske behandling af oplysninger til privat bolig, hvorfor in-

spektionsbeføjelsen ikke foreslås indskrænket til kun at gælde forretningslokalet m.v.

Dog finder udvalget, at inspektionsbeføjelserne bør indskrænkes til at gælde i relation til behandlinger, som på grund af deres omfang eller formål kan indebære en særlig risiko for at krænke de registreredes rettigheder eller frihedsrettigheder, f.eks. behandlinger, der har til formål at udelukke den registrerede fra at udøve en ret, modtage en ydelse eller opnå en kontrakt, eller som indebærer anvendelse af ny teknologi. Inspektionsbeføjelsen bør med andre ord gælde for behandlinger, som ud fra de samme betragtninger er undergivet et krav om forudgående tilladelse, jf. lovudkastets § 50."

Efter Justitsministeriets opfattelse gør disse hensyn sig ikke gældende for de behandlinger, som følger af den foreslåede bestemmelse i retsplejeloven.

Herefter – og ud fra almindelige synspunkter med hensyn til omfanget af lovgivningens kontrolbestemmelser – finder Justitsministeriet ikke grundlag for at foreslå en ordning som den, der er skitseret i udvalgets spørgsmål.

Spørgsmål nr. 66:

"Er der andre lande, f.eks. USA, Norge, Sverige, Tyskland, der har indført/foreslået at indføre en tilsvarende registrering af al internettrafik?"

Svar:

For så vidt angår de nordiske lande kan det oplyses, at Den nordiske strafferetsekspertgruppe for nylig afgivet har en rapport om bekæmpelse af børnepornografi på Internettet (Nord 2001:28). Redaktionen af rapporten er afsluttet i juni 2001.

Rapporten indeholder bl.a. en beskrivelse af gældende ret vedrørende krav til internetudbydere i hvert af de nordiske lande. Som det fremgår heraf, findes der ikke regler i de nordiske lande, der forpligter internetudbydere til at registrere og opbevare logoplysninger om kundernes internettrafik med henblik på bekæmpelse af kriminalitet.

Den nordiske strafferetsekspertgruppe anfører i rapporten, at indførelse af regler om logningspligt – og de eventuelle erfaringer hermed – i ét eller flere af de nordiske lande vil være af særlig interesse for de øvrige lande. På den baggrund har medlemmerne af ekspertgruppen besluttet både på fremtidige møder og som led i den almindelige informationsudveksling på det straffeprocessuelle område at holde hinanden orienteret om eventuelle nationale overvejelser og initiativer vedrørende logningspligt for internetudbydere.